

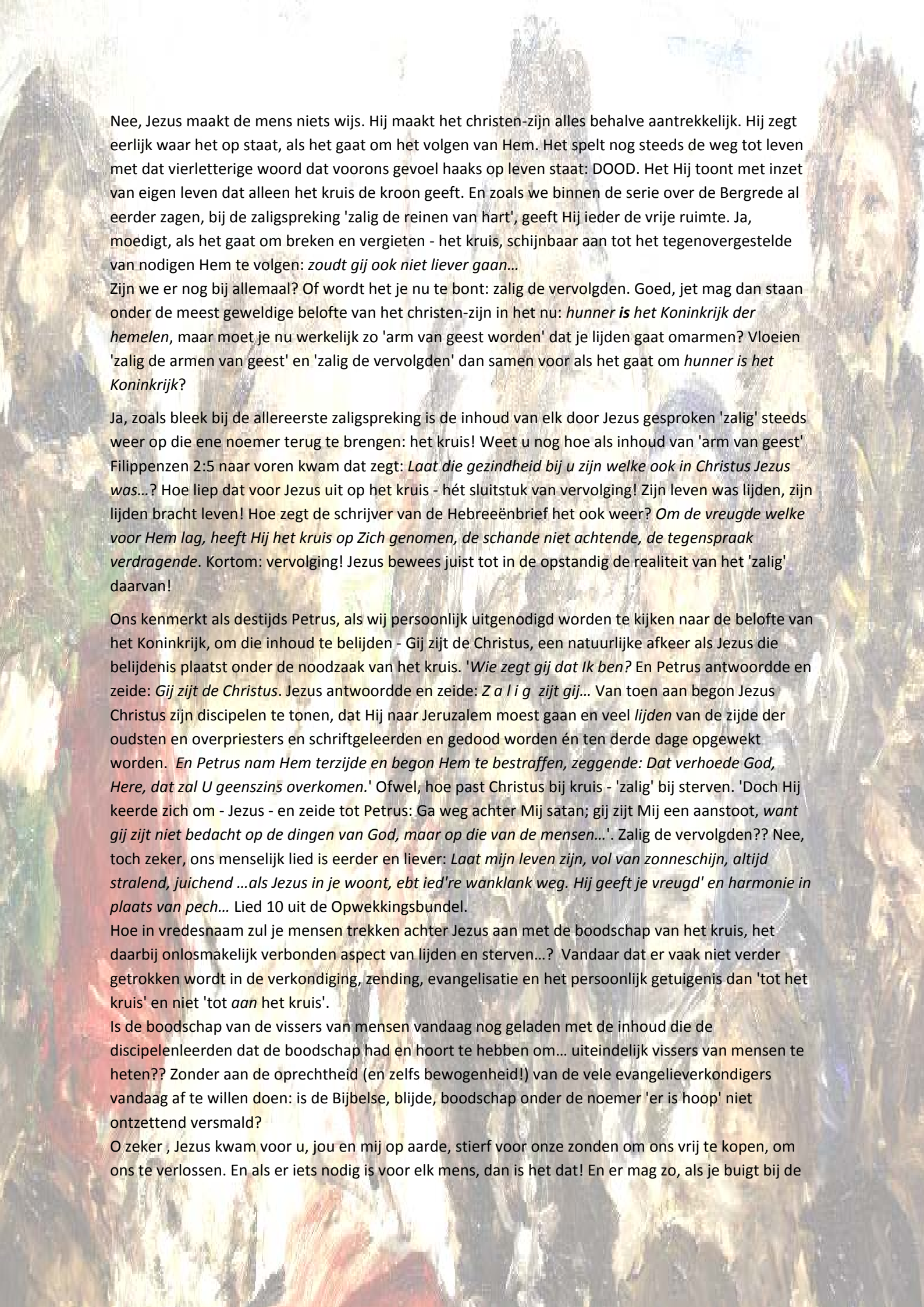
de Bergrede X
Zalig de vervolgden...

- * intochtlied 277
- * stil gebed
- votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren
die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft en niet laat varen het werk van zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap van en met de Heilige Geest.***

- * lied 455:1,2,3,4,5 en 6
- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezingen: N.T. Hebr. 12:1-13
2 Thess. 1:3-12
- * lied 463
- * preek n.a.v. Matt. 5:10
- * gebed/voorbede
- * slotlied 541:1,2 en 3 **collecte**
- * zegenbede
- * vervolg slotlied 541:4

***De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest
is met u allen.***

Nee, Jezus maakt de mens niets wijs. Hij maakt het christen-zijn alles behalve aantrekkelijk. Hij zegt eerlijk waar het op staat, als het gaat om het volgen van Hem. Het spelt nog steeds de weg tot leven met dat vierletterige woord dat voorons gevoel haaks op leven staat: DOOD. Het Hij toont met inzet van eigen leven dat alleen het kruis de kroon geeft. En zoals we binnen de serie over de Bergrede al eerder zagen, bij de zaligspreking 'zalig de reinen van hart', geeft Hij ieder de vrije ruimte. Ja, moedigt, als het gaat om breken en vergieten - het kruis, schijnbaar aan tot het tegenovergestelde van nodigen Hem te volgen: *zoudt gij ook niet liever gaan...*

Zijn we er nog bij allemaal? Of wordt het je nu te bont: zalig de vervolgd. Goed, jet mag dan staan onder de meest geweldige belofte van het christen-zijn in het nu: *hunner is het Koninkrijk der hemelen*, maar moet je nu werkelijk zo 'arm van geest worden' dat je lijden gaat omarmen? Vloeien 'zalig de armen van geest' en 'zalig de vervolgd' dan samen voor als het gaat om *hunner is het Koninkrijk*?

Ja, zoals bleek bij de allereerste zaligspreking is de inhoud van elk door Jezus gesproken 'zalig' steeds weer op die ene noemer terug te brengen: het kruis! Weet u nog hoe als inhoud van 'arm van geest' Filippenzen 2:5 naar voren kwam dat zegt: *Laat die gezindheid bij u zijn welke ook in Christus Jezus was...*? Hoe liep dat voor Jezus uit op het kruis - hét sluitstuk van vervolging! Zijn leven was lijden, zijn lijden bracht leven! Hoe zegt de schrijver van de Hebreeënbriev het ook weer? *Om de vreugde welke voor Hem lag, heeft Hij het kruis op Zich genomen, de schande niet achtende, de tegenspraak verdragende*. Kortom: vervolging! Jezus bewees juist tot in de opstandig de realiteit van het 'zalig' daarvan!

Ons kenmerkt als destijds Petrus, als wij persoonlijk uitgenodigd worden te kijken naar de belofte van het Koninkrijk, om die inhoud te belijden - Gij zijt de Christus, een natuurlijke afkeer als Jezus die belijdenis plaatst onder de noodzaak van het kruis. *'Wie zegt gij dat Ik ben?* En Petrus antwoordde en zeide: *Gij zijt de Christus*. Jezus antwoordde en zeide: *Z a l i g zijt gij...* Van toen aan begon Jezus Christus zijn discipelen te tonen, dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel *lijden* van de zijde der oudsten en overpriesters en schriftgeleerden en gedood worden én ten derde dage opgewekt worden. *En Petrus nam Hem terzijde en begon Hem te bestraffen, zeggende: Dat verhoede God, Here, dat zal U geenszins overkomen.* Ofwel, hoe past Christus bij kruis - 'zalig' bij sterven. 'Doch Hij keerde zich om - Jezus - en zeide tot Petrus: Ga weg achter Mij satan; gij zijt Mij een aanstoot, *want gij zijt niet bedacht op de dingen van God, maar op die van de mensen...*'. Zalig de vervolgd?? Nee, toch zeker, ons menselijk lied is eerder en liever: *Laat mijn leven zijn, vol van zonneschijn, altijd stralend, juichend ...als Jezus in je woont, ebt ied're wanklank weg. Hij geeft je vreugd' en harmonie in plaats van pech...* Lied 10 uit de Opwekkingsbundel.

Hoe in vredesnaam zul je mensen trekken achter Jezus aan met de boodschap van het kruis, het daarbij onlosmakelijk verbonden aspect van lijden en sterven...? Vandaar dat er vaak niet verder getrokken wordt in de verkondiging, zending, evangelisatie en het persoonlijk getuigenis dan 'tot het kruis' en niet 'tot *aan* het kruis'.

Is de boodschap van de vissers van mensen vandaag nog geladen met de inhoud die de discipelen leerden dat de boodschap had en hoort te hebben om... uiteindelijk vissers van mensen te heten?? Zonder aan de oprechtheid (en zelfs bewogenheid!) van de vele evangelieverkondigers vandaag af te willen doen: is de Bijbelse, blijde, boodschap onder de noemer 'er is hoop' niet ontzettend versmald?

O zeker, Jezus kwam voor u, jou en mij op aarde, stierf voor onze zonden om ons vrij te kopen, om ons te verlossen. En als er iets nodig is voor elk mens, dan is het dat! En er mag zo, als je buigt bij de

voet van het kruis, zonlicht je hart binnenbreken en vreugde en harmonie. Ik wil hier en nu zelfs vragen of u, jij al gebogen hebt? Bent u, ben jij wedergeboren, verlost, weet u, jij zich het eigendom van Jezus Christus? Hij nodigt!

Maar, als je de verkondiging daarbij zou laten - en helaas, dat gebeurt maar al te veel en te vaak! - dan verkondig je in feite niet het evangelie. Want het te verkondigen evangelie is het evangelie van het Koninkrijk! Jezus kwam voor ons op aarde, stierf voor onze zonden, kocht ons vrij, maar dan in Gods naam geen PUNT, dan begint het pas! Opdat, Galaten 4:4 en 5 *opdat wij het recht van zonen zouden verkrijgen*. Waar, zegt de Bijbel, wacht de schepping op? En zuchten wij, wedergeboren kinderen van God, bij onszelf om indien we door de Geest van God geleid worden? Wij, kinderen van God zuchten bij onszelf in de verwachting van... het zoonschap (Rom. 8:23). *Zalig de vrede stichters, want zij zullen z o n e n van God genoemd worden*. Hoe mocht in de voorgaande preek ons allen duidelijk worden, dat wij daartoe - om dat te bereiken, het oorspronkelijke doel van God - wedergeboren worden! *Want allen die Hem aangenomen hebben hun heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden... Nu zijn wij nog kinderen van God en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen...*

Wij mochten overgaan vanuit het duister in het licht - kind worden - bij het kruis. Maar, niet om kind te blijven! Nee, om bij het kruis vragend om het kruis *in* ons leven - per dag! - tot zoon op te groeien. Tot het zoonschap, dat zoals in de behandeling van de vorige zaligspreking uitgelegd, niets minder betekent dan *delen in zijn verheerlijking*. En wat houdt dat anders in dan de troon!

Dé 'onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis'... *indien gij zoon zijt, dán zijt gij ook erfgenaam door God* (Gal. 4:7).

Maar dan nogmaals - en voor nu bepalend - onderstreept: de enige hiertoe door Jezus gewezen weg is de door Hemzelf gebaande én gegane weg: de kruisweg. Dé aanstoot voor elk mens, zeker als het gaat om het enige voor het volle behoud nodige - *z e l f v e r l i e s*! *Toen zeide Jezus tot zijn discipelen: Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij.*

Belijden vraagt leven! Zoals gezegd, Petrus - de natuurlijke mens - was er wars van...

En weet u wat ergernis aan de lijdensweg onherroepelijk tot gevolg heeft? De verloochening van Jezus! De haan kraaide en Petrus had Jezus tot drie maal toe verloochend. En wij? Wij die kwamen **bij** het kruis en en o zo'n moeite hebben met het kruis per dag...? Hoe vaak verloochenen wij Hem in de praktijk van het leven? Als er zichtbaar zou moeten worden: *Gij geheel anders, gij hebt Christus leren kennen...* Hoe volwassen zijn wij geestelijke als dat *lijden, vervolging* kan betekenen, *b e t e k e n t*: *Immers, allen die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, z u l l e n vervolgd worden.*

Ik mag glanzend met hemelse gloed vanuit een openbaring van de Vader zelf belijden: *Hij is de Christus!* En tóch kan ik leven: *ik ken die mens niet!*

Zalig de vervolgd en on der gerechtigheid wil, want hunner is het Koninkrijk der hemelen.

Daar stond Hij, Jezus, aan de oever van de Jordaan, daalde af om gedoopt te worden - een heenwijzing naar wat komen zou, het kruis - en Hij zei: *Laat Mij thans worden want aldus betaamt het óns a l l e g e r e c h t i g h e i d te vervullen...* Hoe is Hij erom vervolgd! Staat een slaaf boven zijn meester? Een knecht boven zijn heer?

Indien de wereld u haat, weet dan, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft... Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen... dit alles zullen zij u aandoen om mijn naam...

Met andere woorden, accepteer het als uit de hand van de Vader zelf! Denk niet dat je iets vreemds overkomt, *immers indien wij delen in zijn verheerlijking!* *Mijn zoon* - Hij spreekt tot al zijn kinderen als

tot zonen - *Mijn zoon, acht de tuchtiging des Heren niet gering en verslapt niet... Wie Hij liefheeft, tuchtigt de Here, en Hij kastijd iedere zoon, die Hij aanneemt... Hij doet het tot ons nut, opdat wij deel verkrijgen aan zijnheiligheid!* Heeft niet de Zoon gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij geleden heeft? De psalmist van psalm 119 zegt *Eer ik verdrukt werd, dwaalde ik, maar nu onderhoud ik uw woord. Het is mij goed, dat ik verdrukt ben geweest opdat ik uw inzettingen zou leren.*

De zaligspreking die nu centraal staat, heeft in die zin een dubbele inhoud, je kunt ook lezen: *zalig als je vervolgd wordt omdat je dorst en hongert naar gerechtigheid*, om, met andere woorden, naar Gods norm te willen leven, én *zalig als je vervolgd wordt tot nut van de gerechtigheid*, dat wil zeggen dat je door vervolging en door druk nog meer groeit en vrucht zet. De vreedzame vrucht van de gerechtigheid!

Wat dat laatste inhoudt en waar het mijns inziens in de zaligspreking van Jezus om gaat, wordt duidelijk bij de Thessalonicenzen. We horen Paulus daar over hen roemen, ja, zoals hij zelf zegt *bij de gemeenten Gods*. En waarom? Bij deze gemeente, waarvan we allemaal weten dat zij bij uitstek leefde in de verwachting van de wederkomst van Christus - Hij was de hoop in hen!! - bij deze gemeente wordt om die hoop een dubbele groei zichtbaar. En wel van *geloof* en *liefde*! *Wij behoren God te allen tijde om u te danken, zoals gepast is, omdat uw geloof zeer toeneemt en uw (let eens op!) a l l e r liefdejegens elkander sterker wordt, zodat wij zelf over u roemen bij de gemeenten Gods...* Ach mag dat van ons gezegd worden - dat Gods Geest ons jaloers maakt! Maar, bedenken we dat ze de vrucht blijkt te zijn van... v e r v o l g i n g e n v e r d r u k k i n g ! En waarom werden ze vervolgd en verdrukt? Zij waren volkomen anders! Ze leefden haaks op het betsaan van hun tijd, gedreven door één doel: de prijs van de roeping Gods behalen, de erfenis, het zoonschap, de opname van de gemeente *uit* de verdrukking! Ze leefden gerechtigheid om de gerechtigheid, in feite als horend tot het Rijk van God! Daar zag je *geloof, hoop en liefde* en de vrucht groeide onder en door het snoeien!

Zij wisten zich door de volle verkondiging - dat wil zeggen niet alleen Jezus is Verlossen **.punt.**, maar Jezus is Verlosser om je te laten delen in zijn Christusschap, Koningschap; zij wisten zich door de volle verkondiging begiftigd met kostbare en zeer grote beloften, het uiteindelijk deel hebben aan de goddelijke natuur! Om die reden schraagden zij, om het met petrus te zeggen in 2 Petrus 1:5 en volgend, met betoon van alle ijver door geloof de deugd, door de deugd de kennis, door de kennis de zelfbeheersing, door de zelfbeheersing de volharding, door de volharding de godsvrucht, door de godsvrucht de broederliefde en door de broederliefde de liefde jegens allen.

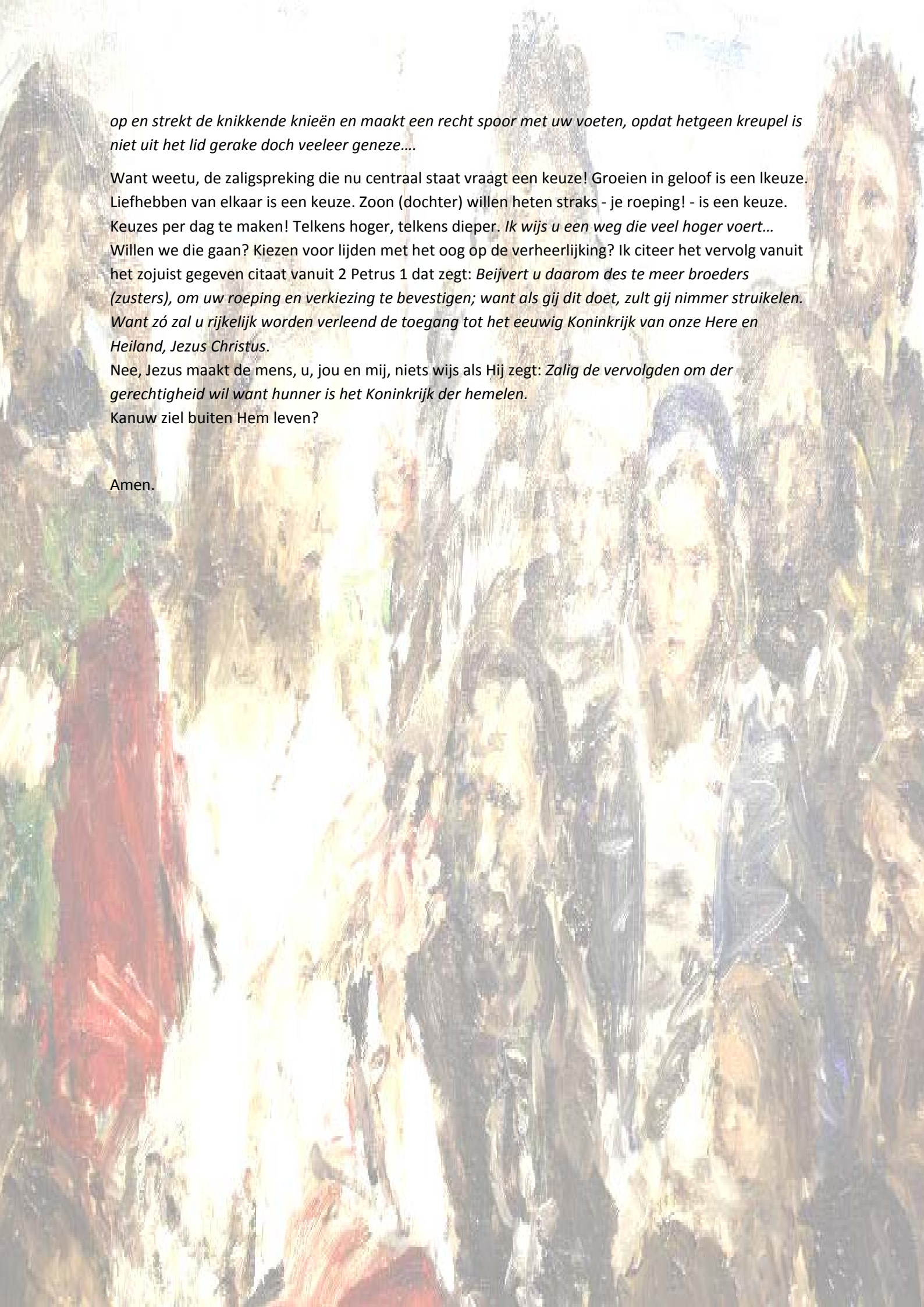
Want als dez dingen bij u aanwezig zijn en overvloedig worden, laten zij u niet zonder werk of vrucht voor de kennis van onze Here Jezus Christus!

Want bij wie ze niet zijn, die is verblind in zijn bijziendheid, daar hij de reiniging van zijn vroegere zonden heeft vergeten...

Bij de Thessalonicenzen was er vrucht en dus kon Paulus de zaligspreking van Jezus getuigen: *een bewijs van het rechtvaardig oordeel Gods, dat gij het Koninkrijk waardig geacht zijt...! Zalig de vervolgd en om der gerechtigheid wil...*

Want aan u is de genade verleend, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden....

Hoe is het met ons wat dit aangaat in de praktijk van het leven? Durven we anders te zijn vanuit de gedrevenheid van *de hoop die voor ons ligt*? Of, hebben wenog niet ten bloede weerstand geboden in onze worsteling tegen de zonde? Laten we deze zaligspreking dan niet vergeten! Maar spreken we van daaruit uit: plant Uw kruis waar nodig in mijn leven - op elk terrein Heer! *Heft de slappe handen*

op en strekt de knikkende knieën en maakt een recht spoor met uw voeten, opdat hetgeen kreupel is niet uit het lid gerake doch veeleer geneze....

Want weet, de zaligspreking die nu centraal staat vraagt een keuze! Groeien in geloof is een keuze. Liefhebben van elkaar is een keuze. Zoon (dochter) willen heten straks - je roeping! - is een keuze.

Keuzes per dag te maken! Telkens hoger, telkens dieper. *Ik wijs u een weg die veel hoger voert...*

Willen we die gaan? Kiezen voor lijden met het oog op de verheerlijking? Ik citeer het vervolg vanuit het zojuist gegeven citaat vanuit 2 Petrus 1 dat zegt: *Beijvert u daarom des te meer broeders (zusters), om uw roeping en verkiezing te bevestigen; want als gij dit doet, zult gij nimmer struikelen. Want zó zal u rijkelijk worden verleend de toegang tot het eeuwig Koninkrijk van onze Here en Heiland, Jezus Christus.*

Nee, Jezus maakt de mens, u, jou en mij, niets wijs als Hij zegt: *Zalig de vervolgd en om der gerechtigheid wil want hunner is het Koninkrijk der hemelen.*

Kan uw ziel buiten Hem leven?

Amen.